

Pasakykime Jėzui, kad Jį mylime.

„Viešpatie, tu viską žinai. Tu žinai, kad tave myliu“ (Jn 21, 17).

(2025 gegužė. Iš gegužės 4 d., 3-iojo Velykų sekmadienio, liturgijos.)

fokoliarų
judėjimas

Jėzus prisikėlė! Koks buvo džiaugsmas vėl matyti Jį gyvą. Nors Jėzus ne visada buvo su jais, mokiniai dažnai būdavo drauge. Kartą jie žvejojo ežere, netoli kranto, tačiau tinklai vis dar buvo tušti.

Kažkas nuo kranto šūktelėjo: „Užmeskite tinklus į dešinę nuo valties!“ Jie taip ir padarė, o, kai ištraukė, tinklai buvo pilni žuvų. Taip, dabar Jį pažino! Tai buvo Jėzus! Simonas Petras šoko į vandenį ir nuplakė pas Jį, o iš paskos ir kiti mokiniai.

Jiems pavalgius Jėzus paklausė Simono Petro: „Ar myli mane?“ Šis atsakė: „Viešpatie, tu žinai, kad tave myliu!“ Taip, Jėzus tiki Petro meile ir prašo rūpintis jo žmonėmis, kai Jis įžengs į Dangų.

Pasakoja Regina iš Filipinų:
Po pertraukos prasidėjo pamoka, bet klasėje vis dar tvyrojo sumaištis. Žaidimo metu keli bendraklasiai susiginčijo, Regina taip pat įsitraukė į ginčą.

Mokytoja davė rašto užduotį. Viena mergaitė, su kuria prieš tai ginčijosi, paprašė Reginos paskolinti rašiklį. Tačiau Regina nieko neatsakė, nes po viso to ginčo nenorėjo jos mylėti.

Taip elgėsi ir kitos bendraklasės. Niekas nenorėjo jai padėti. Regina, matydama kaip jai sunku, pagalvojo: „Šioje mergaitėje yra Jėzus...“ Tada padavė jai rašiklį, džiaugdama, kad sugebėjo mylėti!